

Det kgl. Landhusholdningsselskabs Generalforsamling.

Den 8de December 1897.

Præsidenten, Kaptajn la Cour, aabnede Generalforsamlingen med følgende Udtalelse: Som det vil erindres, bleve Forhandlingerne paa Generalforsamlingen ifjor ledede af en Dirigent, idet det fra Præsidiet udtaltes, at det vilde være ønskeligt og heldigt saa vel for Forsamlingen som for Præsidiet, at dette stod fuldstændig frit under Forhandlingerne ved ikke at skulle lede disse. Præsidiet vil i Aar udtale det samme Ønske og venter, at Forsamlingen vil imødekomme det. Man har i Lighed med ifjor formaaet Kammerherre Sehested til Broholm til at lede Forhandlingerne, for saa vidt det maatte finde Forsamlingens Billigelse.

Da ingen udtalte sig herimod, overtog Kammerherre Sehested Hvervet som Dirigent og gav Ordet til

Kaptajn la Cour: Mine Herrer! Inden vi begynde vore Forhandling om de paa Dagsordenen opførte Sager, føler jeg en Trang til her ved vor aarlige store Sammenkomst med nogle Ord at mindes flere Mænd, som vi desværre ikke længere have den Glæde at se i vor Midte, men til hvem vi staa i Taknemmelighedsgjæld for det Arbejde, de have udført blandt os. Jeg skal da blandt disse bortgangne først nævne den stille, agtværdige Personlighed, Kammerherre Skeel til Birkelse, som i mange Aar var Medlem af Landhusholdningsselskabets Bestyrelsesraad. Den ubetingede Tillid, han nød i hele det danske Folk, førte ham ind i mange Hverv; dog kom hans Arbejde fortrinsvis til at ligge paa Landbrugets Omraade i hans egen Landsdel, nemlig i Jylland. Her var han gjennem en Række af Aar Fællesforeningens udmærkede Formand, og derhos var han Medlem af Bestyrelsen baade for den snevrere og den mere udstrakte Kommune, hvori han levede, samt Med-

lem af Danmarks Rigsdag. Hindrede alle disse offentlige Hver ham end fra at tage saa hyppig Del i Bestyrelsesraadets Arbejde, som han sikkert ellers vilde have gjort, saa paakaldte man dog aldrig denne Mands betydelige Indflydelse, Anseelse og Dygtighed, uden at han straks og med stor Redebonhed stillede sig til Selskabets Tjeneste. Jeg skal i saa Henseende blandt de flere Tilfælde, der kunne nævnes, kun fremdrage dette ene: Da Landhusholdningsselskabet for en Snes Aar siden anmodede Kammerherre Skeel om i Forbindelse med Landhusholdningsselskabets daværende Præsident — den senere afdøde Gehejmeraad Tesdorph — og Lehns greve Danne-skjold-Samsøe at foretage en Rejse til England for paa det danske Landbrugs og tildels ogsaa paa Regjeringens Vegne, i hvert Fald med Mandat fra denne, at hævde lige over for den parlamentariske Kommission, der var nedsat i England angaaende Indførsel af Kvæg fra flere Lande, Danmarks fuldstændige Smittefrihed og søge at værne om den Indførselsret, som det danske Landbrug havde haft i en Række af Aar, efterkom Kammerherren redebøn denne Anmodning, og den Dygtighed, hvormed han stod sine Kolleger bi ved Forhandlingerne med den parlamentariske Kommission, tør man vel væsentlig tilskrive, at der opnaaedes et gunstigt Resultat, saaledes at Danmark derefter gjennem en Række af Aar nød godt af den fri Indførsel af Kvæg til England. Men som vi alle vide, er der senere fremkommet Tendenser, som ikke have kunnet afpareres, og hvorved vi nu ere blevne udelukkede fra at have fri Indførsel af levende Kvæg til England.

Fra den samme Landsdel er der en anden Mand, som vi ogsaa maa beklage Tabet af i det forløbne Aar, nemlig Mejerikonsulent Segelcke. Om han end i en ældre Alder blev draget ind i denne sin anstrengende, men betydningsfulde Virksomhed, mødte han dog til den med et Mod og en Friskhed, som utvivlsomt havde sit Udspring dels af den Tradition, hvorpaa den Slægt, han tilhørte, bæres i Forhold til Mejeridriften, dels af den varme, personlige Interesse, som han allerede forlængst havde næret i sin egen Virksomhed for Mejeridriften. Der skal gives ham det Vidnesbyrd, og det skal siges om ham fra dette Sted, at naar vi vare samlede for at drøfte Mejerispørgsmaal, og hvad der kan gøres for Mejeridriftens Fremme, var han Liv og Lyst og tog mangt et Initiativ, som snarere hørte de yngre Kræfter til; og se vi hen til hans daglige Gjerning, da skaanede han sig aldrig for lange Rejser, hvad enten der kaldtes paa ham fra Bondegaarden eller Herregaarden; han mødte altid saa hurtigt, som hans mange Forretninger

tillod det, og det er en Glæde at kunne sige, at han nød en Agtelse og Tillid i sin Virksomhed, som ikke blot gav sig Udtryk gjennem Ord, men som ogsaa gav sig Udtryk paa anden Maade, og jeg tænker da særlig paa de Hilsener, som bragtes ham fra det vestlige Jylland, og som jeg véd, han i særlig Grad satte Pris paa. Konsulent Segelcke var i vor lille Kreds af Mejerikonsulenter et livsfriskt og erfarent Element, hvis Tab vi dybt maa beklage.

Den tredie Mand, hvis Minde jeg skal tillade mig at fremdrage for dem, mine Herrer! hørte ogsaa paa en Maade Jylland til, thi i denne Landsdel havde hans Vugge staaet. Det er afdøde Konsulent Dencker, jeg her tænker paa. I 1888 fremkom der Forslag om Oprettelsen af en Konsulentplads for Redskaber og Maskiner, og i det følgende Aar bestemtes det, at Pladsen skulde besættes ved Konkurrence. Denne foregik i 1890, og Hr. Dencker sejrede smukt i denne Konkurrence. Den Bedømmelse, som Dommerne ved Konkurrencen afgave, lød paa, at der var flere af de Herrer, der havde deltaget i Konkurrencen, hvem man maatte være glad ved at ansætte som Konsulent, men skulde nogen foretrækkes, maatte det være Cand. polyt. Dencker, og det er nu akkurat 6 Aar siden, han modtog sin Udnævnelse til Konsulent i Redskaber og Maskiner, særlig hvad angaar Indstation af Dampanlæg o. desl. i Mejerier. Enhver, der har fulgt Konsulent Denckers Virksomhed i de forløbne 6 Aar, vil, skønt det jo er et kort Tidsrum, hvorom der her er Tale, vide, hvilken Betydning denne hans Virksomhed har haft. Fra alle Egne af Landet, fra Herregaarde, fra Mejerier, fra Slagterier, kort sagt fra alle Foretagender, der staa i Forbindelse med det danske Landbrug, og som have Brug for Maskininstallation, foreligger der Vidnesbyrd om, hvilke overordentlig store Tjenester Konsulent Dencker har ydet, og hvilken overordentlig stor Tillid han nød. Dette skyldtes nu ikke alene, at han efter sin Uddannelse paa den polytekniske Lærestanstalt mødte udmærket udrustet til det Arbejde, han fremtidig skulde vie sine Kræfter, men han benyttede ogsaa det Aar, der var ham givet, til at blive kjendt med Landbruget og Mejeridriften saa vel, at han, det tør jeg nok sige, derefter mødte som en erfaren Mand paa Redskabs- og Maskinvæsenets Omraade, betragtet i Forhold til Landbruget. Man mærker det nu, da han skal erstattes, hvilket stort og betydeligt Tab vi have lidt. Der hængaar ikke en Uge, kan jeg gjerne sige, uden at der til Landhusholdnings-selskabet indløber Beklagelse over, at man har mistet den gamle Konsulent og Anmodning om at faa hans Plads besat

hurtigst muligt, ja, der indkommer endogsaa Anmodninger om straks at afsende den fornødne Hjælp, thi man staar og har Brug for den. Det viser, at det er ikke Mundtsvejr, naar det lyder: »Dencker var to Timer i mit Mejeri og han gav-nede mig for 1000 Kr.« Man har her et Bevis paa den store Nytte, han kom til at gjøre med Hensyn til vor sig stadig udviklende Mejeridrift. Han vandt Agtelse og Takuemmelighed hos alle Landmænd, Respekt hos Fabrikanterne og Tillid hos alle. Han meldte sig, da der blev kaldt paa ham, og han kan fremdrages som et smukt Eksempel paa, at et ydre Kald kan mødes med et indre og frembringe et smukt Resultat.

Den Mand, jeg sidst skal nævne for Dem, mine Herrer og som ogsaa er den sidste, der er gaaet bort, er en Mand, der var en fuldt ud selvgjort Mand. Det er afdøde Statskonsulent P. Nielsen. Han har ikke blot formet og baaret, men skabt og fremdraget den Planteavlsvirksomhed, der allerede har faaet, og som, det føle vi os forvissede om, i Fremtiden vil faa overordentlig stor Betydning for hele vort Landbrugs Udvikling. Konsulent P. Nielsen var ikke kaldet til denne Virksomhed udvendig fra, hvilket er ejendommeligt nok saa vel for ham som for hans store Sidemand, Docent N. J. Fjord, der jo paa sit Omraade: Mejeribruget og Husdyrbruget ogsaa grundlagde en stor Forsøgsvirksomhed, ligesom begge grundlagde deres Virksomhed i nøje Forstaaelse med Landbruget paa den ene Side og Videnskaben paa den anden Side. Konsulent P. Nielsen har paa Planteavlsomraadet og Docent Fjord paa Mejeribrugets og Husdyrbrugets Omraade bygget op Side om Side, saaledes at vi her i Danmark kunne tale om en Forsøgsvirksomhed paa de nævnte Omraader i Modsætning til Udlandet.

Det er ogsaa ejendommeligt, at disse to Mænd begge ere uddannede til Lærere, men til en Lærergerning i en anden Retning end den, hvori de kom til at staa som Lærere for deres Folk. Dermed være dog ikke sagt, at jeg paa nogen Maade skulde se ned paa den Betydning, som disse to Mænd havde som Lærere i Børneskolen, thi vi mindes med Takuemmelighed deres Arbejde i saa Henseende; vi mindes Docent Fjords ypperlige Arbejde for Skolevæsenet paa mange Steder og ikke mindst i Nabokommunen, men vi mindes ogsaa, at P. Nielsen fik det Vidnesbyrd af sin Provst, da der var Tale om, at han vilde helt og holdent gaa over til den Virksomhed, som knyttede ham til Landhusholdningsselskabet og Landbruget, at bedre Skole end P. Nielsens fandtes ikke i Flakkebjerg Herred. Hans aabne og vidunderlig skarpt udviklede Blik for

Planteformer og Planternes Ejendommeligheder førte ham imidlertid tidlig dels til floristiske og dels til plantepathologiske Studier, og det er ikke længe siden, jeg hørte en Mand, der i Øjeblikket staar som den ypperste, hvad Plantesygdommen Rust angaar, udtale, at P. Nielsen i Virkeligheden sad inde med et Kendskab til og Indsigt i de forskellige Rustformer, som er sjelden, og ved Siden af havde han Øje for den økonomiske Side af Plantelivet. Den sidste Side af hans Virksomhed blev yderligere udviklet ved hans Sognebørns og Byesbørns Raadførsel hos ham og lidt efter lidt blev hans Skolelod i Ørslev omdannet til et Lærested, til en Forsøgsplads, hvortil først de nærmestboende og senere fjernere boende søgte hen for at finde Belæring. Det var navnlig Professor Lange og Dr. Røstrup, der henledte Opmærksomheden paa P. Nielsen, og da daværende Konferensraad Tesdorff paakaldte hans Hjælp for de svigtende 3-aarige Græsmarker, og man saa det ypperlige Resultat, hans Raad bragte, traadte P. Nielsen paa Foranledning af Præsidenten Tesdorff i Forhold til Landhusholdningsselskabet og dette til ham. Først understøttede det ham med et lille Beløb, dernæst fik han Understøttelse til at holde en Medhjælper til sin Skolegerning, saa fik han Hjælp til at holde en Vikar og Penge til Forsøg, og lidt efter voksede Virksomheden. Man lagde mere og mere Beslag paa P. Nielsen, og fra 1885 var han saa fuldstændig optagen af Planteavlsvirksomheden, at han gik over til at blive Statskonsulent. Han brugte paa en Maade hele Danmark som Forsøgsmark, thi enhver, der kaldte paa ham for at faa sine Græsmarker undersøgte eller for at faa dette eller hint prøvet, mødte han gerne hos. Den lille Skolelod i Ørslev blev ham imidlertid nu for snever, for trang, men ved velvillig Imødekommen af Kammerherre Castenschiold til Borreby stilledes en Fæstegaard, der hører under Borreby, til hans Raadighed. Til denne flyttede han da over i 1886 og 1887 og grundlagde her en Forsøgsstation, som har vundet Navn udover Danmarks Grænser.

Til disse Meddelelser om den Vej, ad hvilken denne rige Personlighed kom i Forhold til Landhusholdningsselskabet og Landbrugot, skal endnu føjes, at P. Nielsen var en ualmindelig flittig Mand, som aldrig skaanede sig selv; han var genial paa sit Omraade og begejstret for det Arbejde, han havde med at gøre, ligesom han var begejstret for alt, hvad der hørte det danske Folk til; for alt, hvad der var stort og smukt i Folket, bankede P. Nielsens Hjerter varmt, og inderlig delte han, som selv var en Sønderjyde, med Folket den

dybe Smerte over Tabet af Sønderjylland. Og følte han end ømt og varmt for alt, hvad der angik det danske Folk, vare hans Følelser dog aldrig dybere og varmere, end naar den sønderjydske Sag var paa Bane.

I den Sag, hvori P. Nielsen traadte i Forhold til Landhusholdningsselskabet og til Landbruget, traadte han Sporet, lagde Vejen og afstak Linierne, og der er ikke Tvivl om, at hans grundlæggende Virksomhed vil bære Frugt for det danske Landbrug, naar man følger hans Fodspor og bygger videre paa det Grundlag, han har lagt. Vi staa i en dyb og inderlig Taknemmelighedsgjæld til den afdøde for hans offentlige Arbejde og for den personlige Elskværdighed, hvormed han altid kom enhver, der henvendte sig til ham om Raad og Bistand, i Møde.

Det er store og smertelige Tab, som vi have lidt ved, at Døden har bortrevet os de 4 Mænd, hvis Billeder jeg her paa Præsidiets Vegne har fremdraget, og jeg vil opfordre Dem, mine Herrer! til at hædre disse Mænds Minde ved at sende dem en dybfølt Tak for det Arbejde, de have udført til Gavn for det danske Landbrug. (Forsamlingen sluttede sig til de faldne Udtalelser ved at rejse sig).

Man gik derpaa over til de paa Dagsordenen opførte Sager, hvis første Punkt var:

Udfaldet af de foretagne Valg.

Til Præsident var gjenvalgt Kammerherre Castenschiold til Borreby med 133 Stemmer.

Forinden Generalforsamlingen var der imidlertid til Selskabet indløbet Meddelelse fra Kammerherre Castenschiold om, at han ikke ønskede at modtage det paa ham faldne Valg.

Til Medlemmer af Bestyrelsesraadet vare valgte ved almindelig Stemmegivning: Hofjm. F. Friis med 152 St., Lektor, Dr. phil. Rostrup med 151 St., Greve F. Ahlefeldt-Laurvig og Professor, Dr. med. Bang hver med 150 St., Hofjm. J. Friis med 149 St. og Inspektør Lee-gaard med 148 St. Disse Valg ere alle Gjenvalg.

Til Medlemmer af Bestyrelsesraadet vare valgte af Landboforeningerne:

Viborg Amt: Sædegaardsejer Hansen, Marsvinslund.
 Randers — Godsejer de Lichtenberg, Hessel¹.
 Aarhus — Gaardejer A. Nielsen, Svejstrup Østergaard².

¹) Hobro og Omegns Landboforen. har ikke deltaget i Stemmegivning.

²) Hadsten og Omegns — — — —

Svendborg Amt: Kammerherre, Hofjm. Sehested, Broholm¹.
 Kbhvns. — Landbrugslærer Christensen, Tune².
 Bornholms — Proprietær Kirketerp, Lehnsgaard.

Samtlige Valg ere Gjenvalg.

Til Revisor var gjenvalgt Etatsraad Holm med 141 St. og til Medlem af Bestyrelsen for »Fond til Landmænds Uddannelse« Forstander A. la Cour gjenvalgt med 132 St.

Til Medlemmer af Belønningsudvalget har Bestyrelsesraadet gjenvalgt Godsinspektør Tilemann og Forpagter C. Valentin og til Medlem af Bogudvalget gjenvalgt Hofjægermester J. Friis.

Selskabets Medlemstal var ved Aarsberetningens Slutning, den 31. Marts 1897, 793. I Aarets Løb er der indmeldt 33 Medlemmer, men afgaaet ved Døden eller udmeldt 17, saa at Medlemstallet for Øjeblikket var 809.

Landhusholdningsselskabets Regnskab for Regnskabsaaet 1896—97, som var fremlagt med alle tilhørende Bilag, var revideret og befundet rigtigt, hvorefter Bestyrelsesraadet havde givet Decharge derfor.

Om Selskabets almindelige Virksomhed i det forløbne Aar — herunder dog kun de Punkter, der ikke andensheds ville blive omtalte — gaves derpaa Meddelelse af

Sekretæren: Hvad Udgivelsen af landøkonomiske Skrifter angaar, da har Inspektør Tuxen, Turebylille, udarbejdet og udgivet en Vejledning i unge Landmænds Uddannelse, medens Handelsgartner Gram, Koldemosegaard, for Tiden udarbejder en Vejledning i økonomisk Frugtavl. Denne Bog kan ventes at udkomme i Løbet af en Maanedes Tid og vil formentlig være en velkommen Anvisning ikke alene for Landmænd, men ogsaa for Havebrugere. Endelig er der af Inspektør Feilberg udarbejdet: Græsarealerne. De udkomne Arbejder ere omsendte til Selskabets Medlemmer. — Af Aarsberetningen er der som sædvanlig trykt 3,500 Eksp. Den er udkommen lidt sent i Aar, og Grunden hertil er navnlig, at i den forløbne Sommer har der været mange store Sager under Ekspedition. — Ligesom i tidligere Aar er der anskaffet en Del landøkonomiske Skrifter til Uddeling til Sognebibliotheker m. fl.

Af Foredrag er der i indeværende Efteraar afholdt 2, nemlig af Sygehuslæge Hansen: Om Betydningen af en

¹) Langelands landøkon. Foren. har ikke deltaget i Stemmegivning.

²) Kbhvns. Amts Landboforening — — —

gjennemført Hygiejne paa Svineslagterierne, og af Taleren: Om Mulighederne for en udvidet Kjødindustri. De i Foraaret afholdte Foredrag ere nævnte i Aarsberetningen.

Hvad Virksomheden paa Husdyrbrugets Omraade angaar, da er der til Ministeriet afgivet en Betænkning over den hensigtsmæssigste Anvendelse af et Beløb af 100,000 Kr. til Avlscentre for Husdyr, ligesom der har været mangfoldige andre Spørgsmaal vedrørende Husdysbruget under Overvejelse.

Hvad dernæst Virksomheden paa Mælkeribrugets Omraade angaar, skal her bemærkes, at Afsætningen af Smør til Paris er fortsat og saa vidt vides med godt Resultat. Ogsaa er der gjort Forsøg med at sende fersk Smør til Berlin, men Forbruget deraf dersteds er saa ringe og Priserne saa utilfredsstillende, at der endnu ikke er kommet noget ud af det Forsøg. — Af de jyske Mejeriforeninger er Spørgsmaalet om en udvidet Bearbejdelse af Mejeriernes Driftsstatistik ved Hjælp af Statsunderstøttelse taget under Overvejelse, og som det vil være bekjendt fra Referatet af Bestyrelsesmødet i Sommer, har der været ført indgaaende Forhandlinger om Mærkning af dansk Smør, hvilke Forhandlinger dog endnu ikke ere afsluttede. — Osteproduktionen er søgt fremmet ved at yde Tilskud af Grosserer Busch's Legat til »Dansk Mejeristforening«s Kredse for Odense, Svendborg og Vejle Amter, som afholde Osteudstillinger i Henhold til en af Statskonsulent Nissendall udarbejdet Plan, der i korte Træk gaar ud paa at foretage Bedømmelse af Ost, som er fremstillet efter den af hvert Mejeri hidtil anvendte Methode, for at man derved kan indvinde Erfaring med Hensyn til, hvilken Methode der er den bedste.

Selskabets Lærlinge. Under Selskabet tjene for Tiden 101 Landvæsenlærlinge paa større Gaarde, 5 paa mindre Gaarde og 6 Foderlærlinge. Tilgangen til November var uformodet lille, saa at Lærestederne ikke kunde forsynes med Lærlinge i det Omfang, som var ønsket. Man kan dog ingenlunde af denne formindskede Tilgang drage nogen Slutning for Fremtiden, thi Erfaringen viser, at Tilgangen bevæger sig i temmelig store Kurver. Under den tiltagende Løshed i Tyendeforholdene er det selvfølgelig vanskeligt at faa de unge Mennesker til at binde sig for 3 Aar, og de private Læresteder lægge jo i denne Retning mindre Baand paa Lærlingene end Selskabet, ligesom den private Lærling selv bestemmer, hvor han vil hen. Det skal dog i Forbindelse hermed oplyses, at Selskabet altid saa vidt muligt ved Forflyttelserne tager Hensyn til velanbefalede Lærlinges Ønsker. Hvad det sidste Aar

angik, troede Taleren at kunne udtale, at man i det hele taget havde Grund til at være tilfreds med Lærlingene, og han kunde med Bestemthed udtale, at der med Selskabets Lærebrev er afgaaet ikke faa fortrinlige Kræfter. Det var ønskeligt, om man under en eller anden Form kunde give de bedste af de udtjente Lærlinge en Belønning, og Taleren tænkte sig da, at den nærmest skulde gives i Form af Videreuddannelse. Lærebrevet er og maa være ens for alle Lærlinge, saa at der ikke i det indføres noget om den Bedømmelse, der gives Lærlingene paa de Steder, hvor de have tjent. Der er nemlig her det at se hen til, at de Bedømmelser, der afgives af Husbonderne, selvfølgelig ikke ere afgivne paa samme Grundlag. En Husbond er streng, en anden mild i sin Bedømmelse, en lægger Vægt paa et, en anden paa et andet; men for Selskabet, som kjender Lærestederne, ere disse Bedømmelser en fortrinlig Vejledning; de sætte det i Stand til at have en godt begrundet Mening om hver enkelt Lærling.

De nordlige Bilande. Afsætningen af de islandske Faar har givet Anledning til Overvejelser, men ogsaa paa andre Punkter har man søgt at træde hjælpende til for Landbrugerne paa Island og Færøerne. Man har sendt Bøger derop og besvaret Forespørgsler, ligesom ogsaa Forsøg paa Indarbejdelsen af Havebrug er blevet støttet.

Endelig skal nævnes, at der er afgivet en Del Betænkninger, saaledes f. Eks. over Anvendelsen af 200,000 Kr. til Fremme af Kjødeksporten, over Statstilskud til Afholdelsen af Mejeriudstillinger, over Landbrugets Deltagelse i Pariserudstillingen i Aaret 1900.

Selskabet har været Statens statistiske Bureau behjælpelig med Udarbejdelsen af Skemaer til Kreaturtællingen i Sommeren 1898 samt med Tilrettelæggelse af Indsamling af Oplysninger om den virkelige Værdi af vor Udførsel af Kreaturer, Kjød og Flæsk.

Sidste Sommer havde Landet som bekjendt Besøg — paa Gjennemrejse til Sverrig — af et større engelsk Selskab, Medlemmer af »British Dairy Farmers Association«, som fik et flygtigt Indblik i vore Forhold dels ved Besøg paa Wedellsborg, hvor Lehnsgreve Wedell-Wedellsborg havde indbudt Selskabet til et kort Besøg, dels ved at se Landbohøjskolen samt Forsøgsstationerne og Landboskolen i Lyngby. Taleren vilde her benytte Lejligheden til at konstatere, at de ondsindede Angreb paa Sundhedsforholdene i vore Mejerier ikke hidrørte fra disse Gæster, som i engelske Blade have skrevet beundrende og rosende Artikler om vore Landbrugsforhold.

Angrebene hidrøre fra en Mand, der som Medlem af den engelske Tuberkulosekommission var officielt introduceret til danske Autoriteter, samt fra en Redaktør af et Landbrugsblad. Begge disse Mænd have ved deres Hjemkomst beskrevet, hvad de ikke have set, og paa en saadan Maade, at den sande Hensigt kom tydelig frem. Den ene har misbrugt sin Regerings Tillid, den anden vor danske Gæstfrihed, og begge kunde sikkert have sparet sig Besøget; de kom — ikke for at se, hvorledes vore Forhold virkelig ere; de vidste i Forvejen, hvad de vilde skrive. Hensigten var at hæmme Indførselen af Landbrugsprodukter til England og ikke, som de sagde, at finde Sandheden.

Forpagter Sonne fandt, at den Maade, hvorpaa der nu gives Lærlingene Vidnesbyrd, nemlig ved Points, var mindre heldig, tilmed da der ikke i Lærebrevet indføres noget derom. De udlærte Lærlinge kunne ikke nøjes med Lærebrevet, naar de skulle søge Plads. Det vilde være heldigt at vende tilbage til det gamle System og give Skudsmaal, maaske sideordnet med Karaktererne.

Sekretæren: Efter den Erfaring, der er indhøstet, har man indset, at det vilde være urigtigt at indføre i Lærebrevet den Karaktergivning, der havde fundet Sted paa de forskjellige Steder, hvor Lærlingen har været. En Husbond er mild og gaar til det højeste Pointtal, medens en anden er streng og vil ingen Sinde gaa dertil; han siger, at der findes absolut ikke ideale Mennesker her i Verden, og kun saadanne kan der tildeles den højeste Karakter. Bedømmelsen af de Lærlinge, der afgik til November, vil komme til at cirkulere mellem Medlemmerne af det Udvalg, der har behandlet Lærlingesagen for 4 Aar siden, og de ville da faa Lejlighed til at gjøre sig fuldstændig bekendt med Sagen, dog ville Navnene paa Lærlingene og Lærestederne blive udeladte. De nævnte Medlemmer ville ved at gjennemgaa Materialet snart komme til at indse, at man vilde begaa en Uretfærdighed mod Lærlingene, hvis det blev obligatorisk, at man skulde indføre Karaktererne i Lærebrevet.

Forpagter Sonne vilde som Repræsentant for Lærestederne udtale som sin Overbevisning, at det vilde være hensigtsmæssigt at vende tilbage til det gamle System og give Lærlingene et direkte Vidnesbyrd, maaske i øvrigt under Bibeholdelsen af Karaktererne. Taleren troede, at Lærlingene vare ilde stillede, naar de alene paa Basis af Lærebrevet skulde søge Plads. Det er uheldigt, at man, hver Gang Skiftetiden kommer, og Lærlingen anmoder om et Vidnesbyrd, skal henvise til, at

Planen for Lærlingeinstitutionen har forudsat, at et saadant Vidnesbyrd er bortfaldet, efter at Karaktergivningen er indført. Det vilde være heldigt igjen at optage det direkte Vidnesbyrd.

Sekretæren: Selskabet satte megen Pris paa den nuværende Ordning, da den var meget oplysende for det med Hensyn til, hvorledes det forholdt sig med Lærlingene, og Taleren troede, at Hr. Forpagter Sonne vilde indrømme, at det paa flere Punkter vilde være uheldigt, om man kom tilbage til det gamle System. Det vilde være farligt at lade f. Eks. 2-aars Lærlingene faa Vidnesbyrd fra Lærestederne; det vilde let give Anledning til, at Lærlingene søgte Plads paa Basis af Anbefalingerne fra de to første Læresteder, og det er jo dog ikke Hensigten at løsrive Lærlingene fra Selskabet, før Tiden er omme.

Forpagter Sonne kunde ikke se, at det, at Selskabet vidste Besked om Lærlingenes Kvalifikationer, kunde være vejledende for det praktiske Landbrug, som kom til at savne enhver Oplysning om vedkommende Lærlings Kvalifikationer. Der staar intet derom i Lærebrevet. Lærlingen har ikke faaet noget Skudsmaal og kan kun henvise til Landhusholdningsselskabet, hvor man er i Besiddelse af Oplysninger og Karakterer for hele Læretiden; men derpaa kan han ikke faa Plads. Hermed er Forudsætningen for den trufne Ordning bristet, og det er rigtigst at vende tilbage til det gamle System.

Sekretæren mente, det var heldigt, at man var kommen bort fra den tidligere Ordning. Lærlingen kom let til at tro, at han var flink, naar han havde gennemgaaet de to Læreaar, medens han dog først vil være det efter det 3die Aars Forløb.

Kaptajn la Cour: Den Henstilling, som Hr. Forpagter Sonne har rettet til Præsidiet, vil blive taget under Overvejelse. Taleren kunde ikke i Øjeblikket sige, hvad Resultatet vilde blive, men han erkjendte, at der var Brist, som burde rettes. Taleren var enig med Sekretæren i, at det var aldeles nødvendigt, at den Bestemmelse, der tidligere var tagen med Hensyn til Karakterernes Offentliggørelse, ikke blev fulgt, da det vilde have været ubilligt over for mange Lærlinge, om Bestemmelsen var traadt i Kraft.

Hofjægermester J. Friis: Det er uheldigt i praktiske Forhold, at der ikke gives Vidnesbyrd. For den, der skal modtage Lærlingen, er det nødvendigt at vide, hvorledes han har været tidligere. Hr. Sonne har klart paavist, at den ny Methode ikke duer med Hensyn til at give Oplysning om en Lærlings Kvalifikationer. Selv om Methoden altsaa er prak-

tisk for Præsidiets, er den det ikke for dem, der skulle modtage Lærlinge. Det er absolut en Fejl, at der ikke gives Vidnesbyrd.

Gaardejer Nielsen (Svejstrup Østergaard) vilde spørge Præsidiets, hvorledes Stillingen nu var, da Kammerherre Castenschiold ikke vilde modtage det paa ham faldne Valg.

Kaptajn la Cour: Hvorledes der skal forholdes i denne Sag, vil først kunne blive afgjort, naar Præsidiets har forhandlet derom. Præsidiets modtog, da det indfandt sig her til Generalforsamlingen, umiddelbart før dens Aabning, den nævnte Skrivelse fra Kammerherre Castenschiold og har selvfølgelig ikke endnu kunnet gjenemdrøfte et saa vigtigt Spørgsmaal, som der her foreligger.

Gaardejer Nielsen vilde ikke undlade at tilføje, at det, der var sket, ikke var kommet Jyderne uventet. Man havde i Jylland tænkt paa Sagen og ønskede en Jyde til Stillingen. Det, at Delegeretmødet blev holdt saa sent, var Skyld i, at man ikke fik Lejlighed til at drøfte det Spørgsmaal.

Kaptajn la Cour vidste nok, at Jyderne — han var selv Jyde — havde en stor Evne til at vejre Luften, men det havde dog forbavset ham i højeste Grad, hvad han her havde hørt. Hverken Lehns greve Wedell-Wedellsborg eller Taleren havde haft den ringeste Anelse om, at det, der nu var sket, vilde ske.

Gaardejer Nielsen skulde ved senere Lejlighed dokumentere sin Udtalelse over for Kaptajnen.

Fra Bestyrelsen for »Fond til Landmænds Uddannelse« forelæa en Beretning om Virksomheden i det 28de Forretningsaar, som refereredes af Kassereren.

Angaaende de ledige Stipendier var der indkommet 17 Andragender, som alle gik ud paa, at vedkommende var uformuende og ønskede Understøttelse til Studium paa den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole, for derefter at søge Ansættelse som Lærer ved en Landboskole, som Konsulent eller i en lignende Virksomhed.

Der blev tilstaaet 4 Ansøgere Understøttelse af 15 Kr. maanedlig i 9 Maaneder og en Ansøger 20 Kr. maanedlig i 12 Maaneder. Sidstnævnte Ansøger har senere frafaldet sit

Stipendium, der søges tildelt en anden af Ansøgerne fra samme Aar.

Understøttelserne ville saaledes tilsammen udgjøre 780 Kr., og da der til Raadighed var et Beløb af 784 Kr. 74 Øre, bliver det overskydende — 4 Kr. 74 Øre — at overføre til næste Aars Regnskab.

Om den agrikulturkemiske Virksomhed aflagdes af Professor Stein en Aarsberetning, som findes gengivet i forrige Bind af »Tidsskrift for Landøkonomi«¹.

Professor Segelcke: Landbruget har al Grund til at være Professor Stein taknemmelig for den Iver, hvormed han i alle Retninger, hvor det er ham muligt, vaager over dets Interesser. Den Virksomhed, som Professoren udfolder med Hensyn til at holde vort Smør fri for Beskyldningen for at være forfalsket, er overordentlig vigtig, efter at man i England med stor Iver har kastet sig over Smørundersøgelser. Det er af allerstørste Vigtighed, at der ikke kan rejses endog blot Mistanke om vort Smørs Ægthed. Der er ogsaa andre Sider af Professor Steins Virksomhed, der er overordentlig nyttige. Der er saaledes al Grund til at takke ham for hans Oplysninger angaaende Foderstofferne, som jo have stor Betydning for Mejeridriften. Taleren skulde saaledes særlig pege paa de Oplysninger, som Professor Stein gav angaaende Rapskager. Naar man ved, hvilken Betydning Rapskager have for Smørrets Kvalitet, er det i højeste Grad beklageligt at høre, at henvend Halvdelen af de undersøgte Prøver ikke ere Rapskager, men Kager, der ere lavede af et helt andet Stof end Raps, og man tør forudsætte, at de Folk, der købe disse Kager leve i den Tro, at de ved Brugen af disse Kager opnåa det samme som ved Brugen af uforfalskede Rapskager. Kundskaben om, hvorledes Forholdet egentlig er, har vanskelig ved at trænge ud blandt Befolkningen, men man maa haabe, at det Tilfælde, der indtraf paa Nyvangsgaard, maa bidrage til, at Landbruget kommer under Vejr med, at den Slags Kager, der dér blev brugt, og som jo anvendes efter en større Maalestok, ikke har den Indflydelse paa Smørrets Kvalitet som Anvendelsen af ægte Rapskager.

Om Virksomheden paa Mælkeribrugets Omraade forelaa en Beretning fra Konsulent Bøggild.

Konsulenten har været 116 Dage paa Rejse og holdt Foredrag 18 Gange i Landets forskjellige Egne. Endvidere har han medvirket 9 Gange som Smørdommer ved Forsøgslabora-

¹) 15. R. 16 B. Side 649 fg.

toriets sammenhængende Smørudstillinger og ved de store Udstillinger i Esbjerg og Odense samt ved Bøtteudstillingerne i Ringkjøbing, København og fl. St. Flere Gange har der været rettet Anmodning til Konsulenten om at komme til Stede som Dommer ved Smørudstillinger, men han har maattet give afslaaende Svar, fordi Anmodningen indkom saa sent, at andet planlagt og uopsætteligt Arbejde traadte hindrende i Vejen. Af og til har Konsulenten været tilkaldt af Smørhandlere eller Producenter for at bedømme Smør og udtale Skjøn over Kvaliteten eller karakterisere tilstedeværende Fejl ved Smørret. Han har derhos deltaget i forskellige Delegeret- og Udvalgs-møder, besvaret Forespørgsler, afgivet Betænkninger til Landhusholdningsselskabet, ført Tilsyn med dets Foderlæringer samt i Forbindelse med Professor Stein forestaaet nogle Forsøg om Aarsagen til abnormt Smør.

Konsulenten har paabegyndt Udgivelsen af en Bog om Mælkeribruget i fremmede Lande, et Supplement til hans Bog: Mælkeribruget i Danmark, og derhos har han skrevet en Del Artikler, Mælkeribruget vedkommende, i forskellige landøkonomiske Tidsskrifter. — Statsunderstøttelsen — 12,000 Kr. — til Mejererskers og Mejeristers Videreuddannelse har ligesom i de foregaaende Aar forvoldt meget Arbejde med at tilvejebringe nye Læresteder, udarbejde Rejseplaner for de understøttede — sidste Aar 55 — og med at føre Tilsyn med Uddannelsen. Foranstaltningen gjør god Nytte, og det er at haabe, at den maa kunne fortsættes i samme Spor som hidtil. — Selskabets 2 Rejsemejersker arbejde særdeles tilfredsstillende; fra alle Steder, hvor de have gjort Tjeneste, foreligger der rosende Udtalelser om deres Virksomhed.

Om Maltbyg- og Hvedeudvalgets Virksomhed i det forløbne Aar var der til Selskabet indsendt en Beretning, der i sine Hovedtræk lød saaledes:

Forsøgene ere fortsatte paa de samme 5 Gaarde som hidtil. Hvad Bygforsøgene angaar, da have de i det væsentlige været planlagte paa samme Maade som i de nærmest forudgaaende Aar og omfattet 30 forskellige Prøver af 2-radet og 4 Prøver af 6-radet Byg. Paa en enkelt Undtagelse nær er Saasæden produceret paa et under Udvalget sorterende Areal for Tilvejebringelsen af Saabyg. De 2-radede Bygprøver radsaaedes i Dagene fra 10de til 14de April med en Saamængde af 175 Pund pr. Td. Land og de 6-radede Bygprøver radsaaedes til 3 forskellige Tidspunkter med 14 Dages Mellemrum og ogsaa med 175 Pund pr. Td. Land. Ialt var der 780 Forsøgsparcer.

Ligesom de foregaaende Aar er der uddelt gratis Saabyg til saadanne Jordbrugere, som ønskede det, og som forpligtede sig til at anstille sammenlignende Dyrkningsforsøg mellem de modtagne Prøver og det lokale Byg, og til efter endt Forsøg at indsende Beretning om Resultatet samt Prøver af Avlen. Der er saaledes uddelt til 100 almindelige Gaardbrug 50 Pd. Printicebyg og 50 Pd. Goldthorpebyg til hver og til 150 Husmandsbrug 10 Pd. Printicebyg og 10 Pd. Lerchenborgbyg til hver. Disse sidste have derhos for de til Udvalget indsendte Bygprøver (15 Pund) af dette erholdt 1 Kr. 50 Øre. I alt er der i de forløbne Aar gratis fordelt 163,600 Pund Saabyg til 2,218 forskellige Jordbrugere.

Det ved Forsøgene indvundne Materiale har været underkastet Bedømmelse, ligesom der ogsaa har været foretaget Maltningforsøg paa Bryggeriet Gl. Carlsberg.

Hvedeforsøgene have udelukkende været installerede paa de 5 faste Forsøgsstationer og paa hver af disse omfattet 45 Hvedepøver. Samtlige Prøver radsaaedes paa alle Stationer medio September med en Saamængde af 270 Pund pr. Td. Land og besaaedes paa hver Station paa 3 Parallelparceller, saaledes at der i alt har været 675 Forsøgsparceller.

Udvalget har ligesom tidligere haft 8000 Kr. af Staten og 1000 Kr. af Landhusholdningsselskabet.

Meddelelser fra Præsidiat.

Dirigenten: I det Bestyrelsesmøde, som afholdtes faa Timer forinden Generalforsamlingen, meddelte Præsidiat Bestyrelsesraadet de Foranstaltninger, som man havde tænkt at træffe for at faa den ved Konsulent P. Nielsens Død afbrudte Forsøgsvirksomhed paa Planteavlens Omraade fortsat. Præsidiat har ment, at en lignende Meddelelse kunde have Interesse for den her tilstedeværende Forsamling, hvorfor den vil blive meddelt uden for Dagsordenen.

Kaptajn la Cour: Efter Statskonsulent P. Nielsens Død indkom der til Landhusholdningsselskabet en Skrivelse fra Ministeriet, hvori det fremsatte Spørgsmaal om, hvorledes man mente, at den Virksomhed, som P. Nielsen havde varetaget, fremtidig burde ordnes. Ved at se paa Sagen var Præsidiat straks klar over, at der her egentlig ikke var Tale om én Virksomhed, men at Konsulent P. Nielsens Virksomhed i Virkeligheden havde været tredelt. For det første var der Konsulentvirksomheden; denne havde P. Nielsen dog imidler-

tid i de senere Aar været fritaget for at varetage for at kunne samle sin Tid om Forsøgsarbejdet. Den konsultatoriske Hjælp paa Planteavlens Omraade ydedes af Forsøgsbestyrerne: F. r. Hansen i Askov, K. Hansen i Lyngby og J. A. Hansen i Vester Hassing, og man mente, at disse Mænd ogsaa vedblivende kunde varetage den, saa at der i hvert Fald for Øjeblikket ikke var nogen Grund til at søge en Konsulent ansat i P. Nielsens Sted. Den anden Side af P. Nielsens Virksomhed var Ledelsen af Forsøgsstationen i Tystofte, og denne Forsøgsstation mente man fremdeles burde opretholdes. Den var i sin Tid bleven anlagt af P. Nielsen, som her havde fundet 20 Tdr. Land, der vare fortrinlig egnede til derpaa at anstille Forsøg; senere blev der hertil lagt andre 34 Tdr. Land. Staten har til Opførelse af Bygninger ydet et Bidrag af 7000 Kr. ved Siden af 10,000 Kr., som Kammerherre Castenskiold, hvem Ejendommen, der er en Fæstegaard, tilhører, har givet, medens Landhusholdningsselskabet har ydet et Bidrag af 3000 Kr. til Anskaffelsen af forskellige Hjælpe-midler, som vare fornødne ved Forsøgsstationen. Det vilde som sagt være urigtigt at opgive denne Forsøgsstation, naar vel at mærke Brugsforholdene kunde ordnes paa en noget anden Maade, end de havde været det under P. Nielsen; han var nemlig Fæster hos Kammerherre Castenskiold, og Enken, der altsaa ved Mandens Død sad inde med Gaarden, kunde da forlange at blive paa Gaarden i sin Levetid eller ogsaa i Henhold til Fæstelovgivningen forlange at drage bort mod at faa en aarlig Afgift lig Halvdelen af det, som hendes Mand havde ydet i Landgilde. Et saadant Forhold mente man ikke, det var rigtigt at etablere paa ny overfor en anden Forsøgsbestyrer, og man har derfor efter Forhandling med Kammerherre Castenskiold og Ministeriet faaet Forholdet ordnet saaledes, at Kammerherre Castenskiold bortforpagter Ejendommen til den Mand, som Ministeriet nu eller i Fremtiden maatte ind-sætte som Forsøgsbestyrer, mod at denne betaler i Forpagt-ningsafgift det samme Beløb, som P. Nielsen betalte i Fæ-steafgift. Der er nemlig Præcedens for, at naar en Ejendom, hvorpaa der hviler Fæstetvang, benyttes i offentlig Øjemed, kan Fæstetvangen suspenderes for den Tid, den benyttes saa-ledes.

Den tredje Gren af P. Nielsens Virksomhed var hans Ledelse af hele Forsøgsvirksomheden paa Planteavlens Omraade her i Landet, og denne Virksomhed falder atter i 3 Dele: Administrationen, Planlæggelsen af Forsøgene efter Samraad med Forsøgsbestyrerne og Bearbejdelsen

af det indkomne Materiale samt Udarbejdelsen af Beretningen om Forsøgene. Her stod man overfor den vigtigste, men ogsaa den vanskeligste Side af Sagen. Hvorledes skulde man faa afdøde P. Nielsen remplaceret? Efterat Landhusholdningsselskabet havde overvejet Sagen, og det ikke kunde give Anvisning paa nogen Enkeltmand, der kunde sættes i P. Nielsens Sted, fandt man det ønskeligt at forhandle om dette Punkt, altsaa om selve Overledelsen af Planteavlsvirksomheden, med den Kreds af Mænd, som man allerede, i Reglen gennem en Række af Aar, havde indbudt til at forhandle med Præsidiets og det til Forsøgene knyttede Personale om Planteavlsspørgsmaal og hvad dertil hører. I Henhold hertil udgik der Indbydelser til et Møde og da ogsaa til Repræsentanter for Maltbyg- og Hvedeudsalget. Med Hensyn til dette sidste ønskede Taleren udtrykkelig at bemærke, at det egentlig ikke havde noget med P. Nielsens Virksomhed eller overhovedet med det foreliggende Spørgsmaal direkte at gjøre, idet det staar i et væsentlig andet Forhold til Landhusholdningsselskabet, end P. Nielsens Forsøgsvirksomhed har gjort, eftersom Maltbygudvalget finansielt bæres af en Bevilling, som er givet af Bevillingsmyndighederne til Landhusholdningsselskabet, samtidig med al dette yder et om end mindre Tilskud, og Udvalget er konstitueret alene af Landhusholdningsselskabet uden Regjeringens Indblanding, medens derimod Bevillingen til P. Nielsens Virksomhed, 43000 Kr. — dertil er Bevillingen efterhaanden vokset — ikke er givet til Landhusholdningsselskabet, men til Ministeriet, som har anmodet Landhusholdningsselskabet om at varetage Administrationen og Tilsynet med Benyttelsen af Bevillingen, ligesom ogsaa alle de Mænd, der ere ansatte under Planteavlsvirksomheden, have deres Mandat fra Ministeriet. Man vil heraf se, at det egentlig er to ulige Faktorer, der her er Tale om, men, som sagt, man har altid til Møderne angaaende Planteavlssagen ønsket at se Repræsentanter for de forskellige Institutioner, der ere interesserede i Sagen og indbød derfor til Mødet, der holdtes i Oktober, Repræsentanter for Maltbyg- og Hvedeudvalget, for Fællesforeningerne, for Hedeselskabet, samt nogle Mænd, hvis Interesse, Liv og Virksomhed for en stor Del har været optaget af og knyttet til Planteavl, saasom Professor Vestermand, Dr. Rostrup, der tilmed er Redaktør af Tidsskrift for Planteavl, som er Organ for Planteavlsvirksomheden, Redaktør Frederiksen samt Forsøgsbestyrerne. I Mødet drøftedes det Spørgsmaal: Hvorledes bør Ledelsen fremtidig være? Men man naaede ikke at komme til et endelig Resultat i dette

Møde. De Anskuelse, der kom til Orde, gik væsentlig i Retning af, at man mente, at der ikke var nogen Enkeltmand, der sad inde med de Kvalifikationer eller stod som saa fremragende paa Planteavlsomraadet, at han kunde ansættes som Leder eller som Chef for de under P. Nielsen uddannede Forsøgsbestyrere, lægge Planer for dem, diktere dem, hvorledes de skulle udføres, bearbejde det ved Forsøgene indvundne Materiale og udarbejde Beretningen om de fremkomne Resultater. Derimod mente man at burde udnytte Forsøgsbestyrerens Interesse og Indsigt i Sagen, saavel hvad Planlægning som hvad Forsøgenes Udførelse og Beretningens Udarbejdelse angaar.

Tilbage stod saa den egentlige administrerende Virksomhed, og med Hensyn til denne var man noget uklar over, hvorledes den burde ordnes. Der var Forslag fremme om, at Administrationen burde lægges i Hænderne paa en Komité, bestaaende af 7—9 Medlemmer, og i den skulde saavel Forsøgsbestyrerne som Redaktøren af Tidsskriftet have Sæde. Noget bestemt Forslag fremkom der imidlertid ikke. Men siden Mødet i Oktober blev afholdt, har der her i Landet rejst sig en Bevægelse, der vidner om, at Planteavlens, der egentlig hidtil halvt om halvt har maattet indtage en Askepots Stilling herhjemme, navnlig lige over for Mejeridriften og Husdyrbruget, er ved at erobre sig Almenhedens Interesse. Der er slaæet stærkt til Lyd for den paa flere af de i indeværende Aar afholdte Delegeretmøder, og Præsidiets mente da, at denne Bevægelse, sund og god som den er, burde der tages Hensyn til ved det Forslag, som Præsidiets agtede at fremsætte i det næste Møde, hvori Sagen skulde forhandles. Dette Møde fandt Sted den 6te December, og Forslaget, som Præsidiets da forelagde, og som billiges af Forsamlingen, gaar ud paa, at Planteavlssagen, som Ministeriet har anmodet Landhusholdningsselskabet om at varetage, lede og føre Tilsyn med, ogsaa fremdeles saavel hvad Forretningsførelse, som hvad Arkiv angaar har sit Domicil i Landhusholdningsselskabet, og at dette ogsaa vedbliver ligesom hidtil at være ansvarlig for de dertil bevilgede Pengemidlers Anvendelse, men den egenlig administrerende Virksomhed skal derimod overdrages til et Planteavlsudvalg, der skal bestaa af 3 Medlemmer, af hvilke det ene som Repræsentant for Landhusholdningsselskabet vælges af Præsidiets — dette Medlem er Udvalgets Formand og ansvarlig for den hele Forretningsførelse, eftersom den som sagt vedblivende skal have sit Domicil i Landhusholdningsselskabet — det andet Medlem vælges af og er Repræsentant for Fælles-

foreningerne, og det tredje Medlem vælges af og kan siges at være Repræsentant for den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole, som jo rummer de ypperste videnskabelige Kræfter i alt Planteavlens vedrørende. Den her i korte Træk skitserede Ordning, der staar som en Foranstaltning, der er foreslaaet af og ogsaa igjen kan ophæves af Landhusholdningsselskabet, skal have Regjeringens Godkjendelse og vil altsaa derved faa en vis Stabilitet. Den maa imidlertid kun betragtes som foreløbig, nemlig indtil der fremstaar en Mand, der er saa kyndig i Planteavl og en saadan Forsøgsfører, at han derved skriver sit Adkomstbrev til selv at tage hele Styret i sine Hænder. Der skal her bemærkes, at den Præsident eller den Mand, som Præsidiet i sit Sted maatte sætte ind i Udvalget, maa, da Præsidiet ikke kan være nogen Overinstans med Hensyn til de Beslutninger, som Udvalget tager, have fuld Myndighed til at handle paa Præsidiets Vegne, og man er derved for saa vidt i Overensstemmelse med, hvad der hidtil har fundet Sted, idet alt, hvad der vedrører Ledelsen af og Tilsynet med Konsulentvirksomheden hidtil har været fordelt mellem Selskabets 3 Præsidenter, saaledes at hver af disse har haft sin specielle Gren deraf at varetage. De tre Medlemmer, hvoraf Udvalget skal bestaa, vælges for 3 Aar ad Gangen og første Gang sker Afgang ved Lodtrækning. Landhusholdningsselskabet foranlediger hvert Aar det fornødne med Hensyn til Valget. Gjenvalg kan finde Sted. Virksomheden som Medlem af Udvalget er ulønnet, men Udvalget er bemyndiget til at antage lønnet Medhjælp.

Der blev paa Mødet fremsat. Ønske om, at de Planteavls-møder, der hidtil havde været afholdte — om just ikke nøjagtigt hvert Aar, men i Reglen hvert Aar — maatte blive fortsatte, og man har derfor i den Indstilling, der er indgaaet til Ministeriet, bragt i Forslag, at Landhusholdningsselskabet ligesom hidtil indbyder Repræsentanter for forskellige Institutioner og Mænd, der have særlig Interesse for Planteavlens til at komme til Stede ved saadanne Møder og drøfte Vilkaarene for og Midlerne til Sagens Fremme. Indbydelserne sker efter Indstilling fra Udvalgets Medlemmer, som jo maa være dem, der ere nærmest bekendte med og kaldede til at udpege de Mænd eller Institutioner, hvis Deltagelse i Møderne vil være til Nytte og til Fremme for Sagen. — Hvad selve Forsøgsarbejdet angaar, da vedtoges det, at Forsøgsplanerne aarlig udarbejdes af Forsøgsbestyrerne og tilstilles Planteavlsudvalget, som efter Forhandling med Forsøgsbestyrerne og efter eventu-

elle Ændringer stadfæster dem til Udførelse. De enkelte Forsøgsstationers Drift og Overholdelsen af de for disse lagte Budgetter paahviler i et og alt de respektive Forsøgsbestyrere under Udvalgets Tilsyn. Bearbejdelsen af de indvundne Forsøgsresultater og Udarbejdelsen af den dertil knyttede Beretning fordeles mellem Forsøgsbestyrerne efter Forhandling mellem disse, og vedkommende Forsøgsbestyrer bærer Ansvar for den af ham udarbejdede Forsøgsberetning. Endelig skal Planteavlssudvalget udarbejde en Beretning om den hele Planteavlsvirksomhed i det forløbne Aar, og ad de Veje, det finder hensigtsmæssige, virke for Spredningen af de indvundne Forsøgsresultater, og i den Retning vil Udvalget sikkert blive støttet af Forsøgsbestyrerne, ligesom Udvalget sikkert ogsaa i den Retning vil finde Støtte hos Fællesforeningerne og de enkelte Landboforeninger, hvis Støtte vistnok vil blive paakaldt baade ved Anlæg af Demonstrationsmarker, ved lokale Gjødningsforsøg o. s. v. I det Hele taget vil Udvalget sikkert finde den Støtte, det behøver, for at det hele Arbejde kan komme til at bære de Frugter, som alle ønske, det maa komme til at bære.

Prøve med Redskaber og Maskiner.

Kaptajn la Cour. Maskinudvalget har deltaget i Jubilæumsskuet i Aarhus fra 9de til 12de Juli d. A. Det paatog sig at ordne en til Skuet knyttet Udstilling af Redskaber og Maskiner, som i den Tid, Maskinudvalget har arbejdet, have været fremme til Prøve og erholdt tilkjendt Præmie. For saa godt som muligt at vejlede de besøgende var der udarbejdet og blev uddelt gratis en kort Redegjørelse for Præmieringen af de forskellige Gjenstande for yderligere at aabne Folks Øjne for, hvilke Fortrin det var, der var Skyld i, at Præmiering havde fundet Sted. Ganske vist var der ikke den Tilstrømning til denne Udstilling, som man havde ønsket og ventet, idet Fabrikkerne, der havde deres Udstillingsplads ved Siden af, søgte at drage Folk til sig; men efter hvad der er udtalt, skal Udstillingen dog have gjort sin store Nytte, idet Folk her foretog Undersøgelser, inden de gik til at købe hos Fabrikkerne. Ogsaa afholdtes der Arbejdsprøver med de amerikanske Dobbeltpløve og Svingpløve, og Tilstrømningen hertil var overordentlig stor. Den Interesse, Prøverne vakte, vil vistnok bidrage meget til, at disse Pløve ville faa en forøget Indgang her i Landet. Af andre større Foranstaltninger fra

Udvalgets Side kan nævnes, at der i indeværende Efteraar er afholdt Prøver med Kjølemaskiner. Da Mejerierne ere i Færd med at gaa til Brugen deraf og altsaa sætte sig i en ikke ringe Bekostning, har man ment at burde træde vejledende til og undersøge, hvilke af de forskjellige Systemer af Maskiner: Kulsyremaskiner, Svovlsyremaskiner og Amoniakmaskiner der, henset til de Forhold, hvorunder Maskinen skal virke, vil være fordelagtigst at anvende. Det var Mejeriforeningen, der angaaende denne Sag henvendte sig til Maskinudvalget; dette tog Sagen op og konstituerede et større Udvalg, idet det indbød Kaptajn Kühle, Gl. Carlsberg, Professor la Cour, Askov og en Repræsentant for Mejeriforeningen til at deltage i Arbejdet. Dette Udvalg nedsatte et Underudvalg, der kom til at bestaa af Professor Bonnesen, der traadte til efter Konsulent Denckers Død, Konsulent Bøggild, Inspektør Tilemann og Proprietær Breinholt. Det var Hensigten at foretage en sammenlignende Konkurrenceprøve med Uddeling af Præmier mellem alle 3 Systemer, men da det ikke lykkedes at faa det ene System repræsenteret, kunde man ikke gaa den Vej. En Konkurrence vil efter Konsulent Denckers Mening — Konsulent Dencker levede endnu dengang — være unyttig. Man besluttede sig da til at følge en anden Vej, nemlig den, at man henvendte sig til Mejerier, der allerede havde det ene eller det andet af de nævnte Kjølesystemer i Brug og anmodede om Tilladelse til at foretage indgaaende Undersøgelser. Tilladelsen blev given, og herimod kunde Fabrikkerne ikke gjøre Indsigelse. Man viste imidlertid de paagældende Fabrikker den Hensynsfuldhed, at man meddelte dem, at deres respektive Maskiner vilde blive undersøgte men ikke i nogen sammenlignende Konkurrence med Præmieuddeling, og man gav dem endvidere Lejlighed til at indføre de Forbedringer ved Maskinerne, som de senere maatte have fundet hensigtsmæssige, ja man støttede dem endogsaa i denne Retning ved at tilstaa dem Betaling, for at Arbejdet kunde blive udført saa godt som muligt. Prøverne ere afsluttede og en foreløbig Beretning vil snart udkomme. Prøverne ere nemlig foretagne ved Efteraarstid, og da der saaledes kan opstaa Tvivl om, hvorvidt de Resultater, der ere opnaaede, ville være de samme i Sommertiden, skal der foretages Prøver til Sommer, hvorefter da den endelige Beretning om Udfaldet af Prøverne vil komme til at foreligge. Endnu skal kun bemærkes, at der foretages Prøver med de forskjellige Isoleringsmaterialer, der foreligge.

Mejericonsulentvirksomheden og Forbedring af Forholdene vedrørende Mælkens Produktion.

Lehnsgreve Wedell-Wedellsborg skulde, da Kammerherre Castenskiold, som var den, der havde haft med denne Sag at gøre, var fraværende, med et Par Ord omtale den. Efter Forhandlinger med Mejeriforeningerne, Mejeristforeningen og Fællesforeningerne var man kommen til det Resultat, at det var betimeligt at indgaa til Ministeriet med Andragende om Ansættelse af 3 nye Mejericonsulenter samt af en Konsulent, der skulde forestaa Ledelsen af den hele Mejericonsulentvirksomhed. Grunden til, at man har ønsket denne Forøgelse af Personalet, er de mange Krav af forskjellig Art, som mer og mer dukke op — Hjælp til Kontrolforeninger, til Smørustillinger o. s. v. — men særlig dog de stærke Anker, der i Sommer udefra var rettet mod den danske Mejeridrift, hvad Sundhedshensyn angaar. For at slikt ikke skal gjentage sig, ønsker man indført Kontrol med Staldene og iøvrigt med alt, hvad der hører ind under Mejeridriften, for at Mælken kan blive produceret under saa gode og sunde Forhold som muligt, hvilket jo er en absolut Betingelse for at producere godt Smør. For imidlertid at komme til Klarhed over, hvorledes man skal gaa frem i saa Henseende, har man, ogsaa efter Forhandling med de nævnte Institutioner, andraget hos Ministeriet om en Bevilling af 15000 Kr. for at anstille Forsøg med Hensyn til den Vej, man skal gaa for at faa Forholdene i Staldene forbedrede. Naar Forsøgene da — hvis Bevillingen bliver givet — ere tilendebragte, vil man atter holde Møde med de nævnte Institutioner for at faa fastslaet den Maade, hvorpaa Kontrollen skal foretages.

Maskinkonsulentvirksomheden.

Kaptajn la Cour. Paa Ministeriets Foranledning blev der udstedt Indbydelse til at søge den ved Konsulent Denckers Død ledigblevne Plads som Konsulent i Maskin- og Redskabsvæsen. Der indkom 9 Ansøgninger. Om en enkelt af Ansøgerne kunde man maaske nok sige, at han ikke var helt uden de Kvalifikationer, som udkræves for at beklæde Pladsen, men Kravene, der stilles til Konsulenten, ere saa overordentlig store, de ere voksede stærkt i Løbet af de sidste 5—6 Aar, saa at de Folk, der skulle kunne udfylde Pladsen, maa være fuldt ud kvalificerede. Man har henvendt sig til Ingeniørforeningen for at høre, hvad Grunden kunde være til, at ingen med fuldt ud tilfredsstillende Kvalifikationer

vilde søge Pladsen, og har da faaet det mistrøstende Svar, at Begyndelsesgagen var saa ringe, at man ikke kunde vente at faa dygtige Folk til at søge Pladsen. Der er ingen, der besidder den Dygtighed, der forlanges, som vil begynde med en Gage af 2000 Kr., med usikker Udsigt til Stigning af Gagen og uden Udsigt til Pension. De Gager, der bleve nævnte af Ingeniørforeningen, og som det efter dens Mening vil være nødvendig at byde, hvis man vilde tænke paa at faa dygtige Kræfter til at melde sig som Ansøgere, gaa langt ud over, hvad der fra Statens Side bydes. Iøvrigt vil Pladsen ikke kunne bestrides af en Mand. Maskinerne, der bruges i Mejerier ere i Mængde og Forskjellighed tiltagne Aar for Aar, ja i det Hele taget er Maskininstallationen paa Mejeribrugets Omraade vokset saaledes, at Virksomheden som Konsulent alene paa dette Omraade vil optage en Mands hele Tid og Arbejds-kraft. Dernæst have vi Agerdyrkningsredskaberne: Tærskværker, Saamaskiner, Mejemaskiner, Plove o. s. v. Det er ogsaa et Omraade, hvorpaa der er meget at gjøre for en Konsulent. Taleren vilde nu blot opkaste det Spørgsmaal: Hvilken Værdi vil det have for det danske Landbrug, om der i dette Øjeblik var en Mand, der ad Fremvisningens Vej og med Ordets Magt kunde bidrage yderligere til at faa de fortrinlige amerikanske Plove, som man i de senere Aar har gjort Bekjendtskab med, indarbejdede? Hvilken Sum kunde ikke indvindes blot ved Besparelse af Hestekraft og bedre udført Arbejde? Taleren troede ikke, at Rigsdagen vilde være uvillig til at dublere Pladsen som Maskinkonsulent, men hvad den ikke vil være villig til, er at forhøje Gagerne af Frygt for Konsekvenserne, som det vil medføre. Hvad Enden skal blive, kan ikke siges, men det synes, som om man i Øjeblikket er kjørt fast, hvis der ikke under en eller anden Form, f. Ex. ved det private Initiativ trædes til og faar sørget for at faa den Sten løftet, som Staten ikke mener at burde løfte. Paa Svineslagteriernes Omraade har man, som senere vil blive omtalt, et smukt Exempel paa, hvad der i den Retning kan gjøres ved det private Initiativ.

Konsulenten for Svineslagterierne.

Lehnsgreve Wedel-Wedelsborg. Denne Sag er temmelig bekjendt, idet den har været omtalt flere Gange, og Taleren skulde derfor kun tilføje, at i Oktober skete der en Sammenslutning af alle Andelsslagterierne. Disse have i Forening med Landhusholdningsselskabet bidraget til Uddan-

nelsen af en Konsulent, og de forenede Andelsslagterier have nu ansat Konsulenten for egen Regning og beholde ham som deres egen Mand. Der er herom sket Meddelelse til det Udvalg, der af Selskabet var nedsat for at antage og uddanne Konsulenten, og derhos have Slagterierne til Selskabet rettet Opfordring til fremdeles at tage sig af Sagen. Dette, mente man, skulde ske paa den Maade, at 3 af Andelsslagterierne i Forening med 3 af Landhusholdningsselskabet valgte Mænd skulde danne et Udvalg, under hvilket Konsulenten skulde sortere. Landhusholdningsselskabet er gaaet ind herpaa, og en af dets Præsidenter skal være Udvalgets Formand.

Det af Præsidiets udarbejdede Budget for Regnskabsaaret 1. April 1898 til 31. Marts 1899 blev derpaa tilligemed Virksomhedsplanen for samme Tidsrum — begge Forslag vare godkendte af Bestyrelsesraadet — forelagt af

Kaptajn la Cour, som bemærkede, at Virksomhedsplanen var den samme som i de foregaaende Aar. Hvad Budgettet angik, da adskilte det sig i nogen Grad fra de foregaaende Aars Budgetter. Præsidiets ønskede, at der i Lighed med, hvad der havde været Tilfældet de foregaaende Aar, maatte være Tilladelse til at anvende paa en Konto, hvad der spares paa en anden.

Budgetforslaget var saalydende (se omstaaende Side):

Cand. polit. Frederiksen ankede over, at Medlemmer henimod den Tid, Generalforsamlingen skulde holdes, fik en Mængde Skrifter tilstillede paa en Gang. Det var heldigere, om disse Skrifter bleve tilstillede Medlemmerne efterhaanden som de udkom. Ved at faa det hele paa en Gang, vare dels en Del Skrifter allerede forældede, og dels var det uoverkommeligt at gjøre sig bekendt med dem. Hvorledes det stiller sig for de praktiske Landmænd, vidste Taleren ikke, men for deres Vedkommende, der af theoretiske Hensyn vare Medlemmer af Selskabet, var det ønskeligt, om man paa dette Punkt indrettede sig lidt mere praktisk.

Kaptajn la Cour. Den gjorte Henstilling skal blive taget under Overvejelse, men det ærede Medlem vil let kunne indse, at det, da der er Tale om at sende Bøger til 8—900 Medlemmer, drejer sig om ikke saa smaa Beløb, hver Gang Pakker skulle sendes til Medlemmerne, og forøvrigt er Situationen ogsaa lidt forskjellig for de forskjellige Klasser af Medlemmer. De praktiske Landmænd have Tid til at læse i de lange Vinteraftener, medens det derimod ikke er Tilfældet —

I. Løbende Indtægter og Udgifter.

	Indtægt.	Udgift.	Indtægt.	Udgift.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
A. Vedrørende den ordinære Virksomhed.				
Konto.				
1. Medlemskontingenter	15800	>		
2. Renter og Depositogebyr	10600	140		
3. Statskassens Tilskud	13200	>		
4. Bidrag fra det Classenske Fideikommis	1600	>		
5. Bidrag fra det Raben-Levetzauseke Fond	1000	>		
6. Bidrag fra Etatsraad Schou og Hustrus Stiftelse	200	>		
7. Plantekulturen	>	8500		
8. Husdyrbruget	>	400		
9. Mælkeribuget	600	5500		
10. Agrikulturkemisk Virksomhed	>	200		
11. Udarbejdelse og Trykning af landøkon- omiske Skrifter	800	4000		
12. Anskaffelse og Uddeling af Skrifter	>	6000		
13. Selsk.s Foredrags- og Diskussionsmøder	>	600		
14. Selskabets Bestyrelses- og Udvalgmøder	>	200		
15. Undersøgelserrejser	>	800		
16. Selskabets Lærlinger	>	200		
17. Hædersbelønninger for Landboflid	>	400		
18. Landbrugets Binæringer	>	100		
19. De nordlige Bilande	>	500		
20. Lønninger og Enkeunderstøttelser	>	10100		
21. Husleje og Inventarium	>	2200		
22. Regnskabets Revision	>	120		
23. Bekendtgørelser	>	150		
24. Fragt og Porto	>	1400		
25. Kontorudgifter	>	2200		
26. Forskjelligt	200	200		
27. Ledelsen af den landøkonomiske Kon- sulentvirksomhed	6000	6000		
28. Kontrol med Lagre af dansk Korn og Foderstoffer i Frihavnen	3000	3000		
			53000	52910

B. Vedrørende Legatmidler og Fond, henlagte under Selskabet.

1. Godsej. Chr. Schmidt til Vibygaards Legat	4000	4000		
2. Sjællands Stifts Brandforsikringsfond	191	191		
3. Grosserer G. Buscks Legat	77	>		
4. Grosserer N. F. Muncks Legat	42	>		
5. Etatsraad Philip W. Heymans Legat	189	>		
6. Pastor emer. Jørgensens Legat	18	>		
			4517	4191

II. Kapital-Indtægter og -Udgifter,

vedrørende Selskabets selvstændige Formue.

Forventet Kassebeholdning $\frac{1}{4}$ 1898	271	>		
Indfriet Laan		12000		
Nyt Laan	12000	>		
			12271	12000
I alt			69788	69101
Forventet Kassebeholdning $\frac{31}{3}$ 1899			>	687
			69788	69788

og Lysten mangler vel ogsaa — i Sommertiden. For de andre Medlemmer kan det nok være, at Forholdet er noget anderledes, og Sagen skal som sagt derfor blive taget under Overvejelse.

Dirigenten vilde henlede Opmærksomheden paa Budgettets Udgiftskonto 24: Fragt og Porto 1400 Kr., og Konto 11: Trykning af landøkonomiske Skrifter: 3200 Kr. Der bliver altsaa, som man ser, trykt ikke saa faa Bøger, og skulle de udsendes hver Gang de lige ere udkomne, vil det forvolde betydelig større Udgift til Porto end angivet i Budgettet.

Cand. polit. Frederiksen. Ved Anvendelse af Korsbaand vil der opnaaes betydelig Lettelse i Porto.

Da ellers ingen forlangte Ordet angaaende Budgettet og Virksomhedsplanen eller forlangte Afstemning derover, ansaaes disse Forslag tilligemed den af Præsidiets foreslaaede Tilføjelse til Budgettet som vedtagne.

Hofjægermester J. Friis vilde anse det for rigtigst, om der blev forhandlet om, hvorledes man skal gaa frem ved det Valg af en Præsident, som er blevet nødvendigt, formedelst Kammerherre Castenskiolds Vægning ved at modtage det paa ham faldne Valg.

Dirigenten mente, at Sagen først skulde forhandles i Præsidiets, forinden den kom videre.

Kaptajn la Cour mente, at hvis man vilde rejse en Diskussion om denne Sag her ved Generalforsamlingen, som jo er Selskabets øverste Instans, maatte den have Forløb, men nogen Beslutning vilde der ikke kunne tages her ved Generalforsamlingen. Taleren vilde tillade sig at gøre Hofjægermester Friis opmærksom paa, uden at det hverken var Lenhsgreve Wedel-Wedelsborgs eller Talerens Mening at ville drage det Moment frem her, at i Lovenes § 5 staar, at hvis en Præsident afgaar inden Udløbet af sin Funktionstid, vælges en anden til i hans Sted at indtræde fra næste ordentlige Generalforsamling. Taleren vidste nu vel, at der vilde blive sagt, at Forholdet er ikke saaledes i det foreliggende Tilfælde, men det Spørgsmaal skal først afgjøres.

Hofjægermester J. Friis. Det, her foreligger, er udenfor, hvad der staar i Lovene, og derfor mente Taleren, at denne Sag maatte forhandles af Generalforsamlingen. Der maatte her træffes Bestemmelse om, hvad der skulde gjøres. Der maa efter Talerens Mening foretages et Valg snarest mulig.

Kaptajn la Cour troede ikke, at Generalforsamlingen kunde tage nogen Beslutning i saa Henseende. Det vilde være

at bringe Selskabet i en prekær Stilling overfor de mange Medlemmer ude i Landet, som ikke have nogen Anelse om, at der vilde blive taget en saadan Beslutning. Præsidiets maa værne om de mange fraværende Medlemmers Interesser og kan ikke tillægge den her tilstedeværende Generalforsamling en Ret til at beslutte i en Sag, om hvilken det ikke forud kunde vides, at den vilde komme til at foreligge.

Hofjægermester J. Friis mente ikke, at man skulde tage nogen Beslutning men kun forhandle om, hvorledes Lovene kunde og maatte forstaaes under det indtraadte Forhold.

Dirigenten ønskede at vide, hvorledes Hofjægermester Friis mente, at Sagen skulde gribes an.

Hofjægermester J. Friis. Man maa overveje, om der skal vælges en ny Præsident i indeværende Aar eller ej. Naar man erkjender, at det foreliggende Tilfælde falder udenfor Lovene, kunne de altsaa ikke her faa absolut Virkning. Der maa tages en Bestemmelse.

Kaptajn la Cour saa ingen Forskjel mellem Beslutning og Bestemmelse.

Hofjægermester J. Friis. Man kan jo forespørge, hvorledes man stiller sig til Sagen. Det vil være urimeligt, at to Præsidenter alene skulle have det hele Arbejde.

Kaptajn la Cour. Det er hverken Lehnsgreve Wedel-Wedelsborgs eller Talerens Mening, at man skulde gaa den Vej. Taleren mente, at en Diskussion om Spørgsmaalet maatte have sit Forløb, men Sagen frembyder visse Vanskeligheder, dels fordi en Fortolkning af Lovene paa staaende Fod vil være vanskelig, og dels fordi der mulig kan være Fortilfælde, som ikke mindes i Øjeblikket.

Gaardejer Nielsen forstod ikke tilfulde Kaptajn la Cour, naar denne siger, at Generalforsamlingen er Selskabets højeste Instans i alle dens Anliggender og samtidig dermed henviser til de mange fraværende Medlemmer. Taleren vilde indskyde den Bemærkning, at der er afgivet Stemmer for andre end for Kammerherre Castenskiold, saa vidt han erindrede baade for Kammerherre Barner og Hofjægermester Bech, og han vilde da spørge Præsidiets, om ikke Valget, da den, der har faaet de fleste Stemmer, har nægtet at modtage Valg, kan overføres paa den, der derefter har faaet de fleste Stemmer.

Kaptajn la Cour. Det er for saa vidt en Fejl, at det ikke er meddelt, hvem der efter Kammerherre Castenskiold har faaet de fleste Stemmer. Naar man imidlertid har udeladt det, er det, fordi Stemmeantallet var saa ringe, at man

mente, det var i vedkommendes egen Interesse, at man ikke fremdrog de faa Stemmer, der vare faldne paa dem.

Dirigenten. Der er her ved Generalforsamlingen ikke meddelt andet end Udfaldet af Valgene. Derimod blev der i Bestyrelsesraadets Møde, i hvilket Stemmerne optaltes, meddelt, at næst efter Kammerherre Castenskiold, der havde faaet 133 Stemmer, havde Kammerherre Barner 8 Stemmer og Hofjægermester Bech 3 Stemmer.

Kaptajn la Cour saa ikke, at der var nogen Uoverensstemmelse mellem hans Udtalelse, at Generalforsamlingen er øverste Instans i Selskabets Anliggender, og at der ikke her ved Generalforsamlingen kan tages nogen Beslutning i denne Sag. Vel er Generalforsamlingen øverste Instans i Selskabets Anliggender, men kun under den Forudsætning, at det, hvorom der skal tages Beslutning, staar paa Dagsordenen og har været bekendtgjort for Medlemmerne, saaledes som Loven foreskriver.

Gaardejer Nielsen fik ikke Svar paa Spørgsmaalet om, hvorvidt det vil være muligt at lade den, der har faaet det næststørste Antal Stemmer, indtræde som Præsident. Taleren erindrede ikke, hvorvidt det nys opgivne Stemmeantal var rigtigt.

Kaptajn la Cour. Kammerherre Barner fik 8 Stemmer, Hofjægermester Bech 3 Stemmer og to Medlemmer hver 1 Stemme.

Hofjægermester J. Friis. Kammerherre Barner har skriftlig erklæret, at han ikke vil modtage Valg.

Kaptajn la Cour tvivlede om, at Hofjægermester Bech, der havde faaet 3 Stemmer, vilde modtage Valget under disse Forhold.

Dirigenten vilde selvfølgelig ikke hindre, at Forhandlingerne om denne Sag fortsattes, men nogen Beslutning vilde der ikke kunne tages.

Da ingen begjærede Ordet, blev Generalforsamlingen hævet.